

آرْمُونِي

درموسیقی

بتهوون

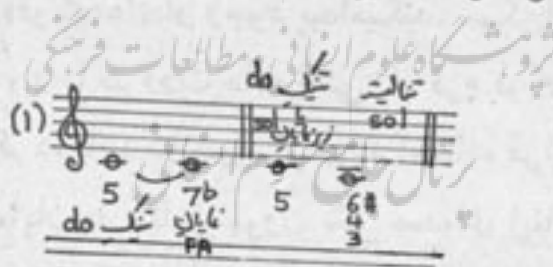
ترجمه و نکارش هوشنگ استوار

آرمونی بتهوون، مانند آرمونی هایدن و موتسارت بر آکور: تنیک-نمایان- زیر نمایان بنا شده است. آکور درجه دوم در آثار او به نسبت کمتر بچشم میخورد، معهذا برخی اوقات در «فوک» های او وجود پیدا میکند. ممکن است که یادآوری تمرین های کنترپوان، و یا ضرورت های ناشی از فرم فوک او را وادار به بکارگیری آرمونی ای کرده باشد که بسیار کم مورد استفاده قرار میگرفته است. در مقابل آکور هفتم نمایان در آثار بتهوون نقش عمده ای ایفا میکند. گاهی اوقات - بشکل ارادی یا غیر ارادی - و حتی بشکلی ابتدائی، روی آن تکیه میکند (فی المثل در فینال کنسرتو برای پیانو و ارکستر در می بمل). غالباً مدولاسیون مترادف (آنهارمونیک) را بوسیله ی آکور هفتم نمایان و آنهارمونیک ششم افزوده ی آن انجام میدهد (مانند مدولاسیون معروف او در بخش آنداته از سنفونی پنجم). احساس هفتم نمایان غالباً تا مرز آکور نهم بزرگ - و طبیعتاً نهم کوچک - گسترش پیدا میکند. آکور نهم بزرگ، همین معنا و

احساس را در موسیقی «شوبرت» نیز با خود دارد ، ولی بخصوص در موسیقی «وبر» است که این آکور ، تمامی خاصیت و بلاغت رؤیا انگیز رومانتيك را در خود خلاصه میکند (مانند آواز «آگات» - Agathe - در «فرايشوتس» - Freischutz)

شیوهی نوشتن بتهوون بخصوص از نقطه‌ی نظر «کنترپوان» (خط افقی) جالب است . در این شیوه نوعی جسارت و خشونت وعدم توجه به قواعد پیشین بچشم میخورد . درست است که خشونت و جسارت یادشده غالب اوقات با خود «ایده» جور درمیآید و سبب میشود که نیروی قادر حکومت کننده را نمایشگر شود (بخصوص در فوگ‌های آخرین سونات‌های پیانو) ، اما در مورد مدولاسیون بتهوونی باید گفت که از همان منشأ اصلی بوجود میآید که در موسیقی موتسارت و هایدن نیز وجود داشته است. این گونه مدولاسیون («تغییر تنالیتیه») از راه‌های زیر انجام میشود : بوسیله «محسوس» در باس ، بوسیله حرکت کروماتیک پائین رونده ، بوسیله «کادانس» های شکسته ، بوسیله حل استثنائی آکور هفتم کاسته ، بوسیله آکور ششم افزوده ، بوسیله روی هم قرار دادن تنالیتیه‌ها به سادگی ، و بالاخره بوسیله حرکت تنهای ملودیک .

بتهوون غالباً چون «باخ» ، تونیک يك گام را ، نمایان یا زیر نمایان تنالیتیهی دیگر قرار میدهد . (مثال ۱)

و یا بوسیلهی تغییر مد، مدولاسیون میکند (مثال ۲)

که غالباً به آکوری که در زیر میآید تسلسل پیدا میکند . (مثال ۳)

و یا آنکه از تسلسلهائی نظیر آنچه که در موسیقی موتسارت - و حتی موسیقی باخ - بچشم میخورد استفاده می برد . (مثال ۴)

و اما باید گفت که مدولاسیون‌های بتهوونی بیشتر در بخش‌های گسترش (دولوپمان - Development) بکار می‌آید. ولی در بخش‌های «اکسپوزیسیون» نیز میتوان به مدولاسیون‌های گذران دست پیدا کرد. و در «آداجو» هائی که در بخش‌های نخستین سنفونی‌ها (مانند سنفونی در لا ماژور) بعنوان مقدمه آمده، مدولاسیون وجود دارد، و هم‌چنین در «کودا»ها، پیش از رجعت ناگهانی به تنالیتیهی نخستین. بهتر است که به جزئیات ترتیب مدولاسیون‌های بتهوون در «دولوپمان»ها نپردازیم زیرا که ترتیبات یادشده بسیار گونه‌گون است و باقتضای «ایده» و «حالت» هر قطعه، شکلی دیگر بخود می‌گیرد. از آن گذشته بیم آن‌هست که پس از تجزیه و تحلیل مدولاسیون‌های یادشده این تصور پیش‌آید که هر شکل مدولاسیون نامناسب و بدخواهد بود، حال آنکه هرگز چنین نیست و این تصور کاملاً نادرست است. باز هم یکبار دیگر باید گفت که همه‌چیز به خود قطعه، نوع قطعه و آنچه که انسان درصدد بیان آنست، بستگی دارد. برخی اوقات برای بیان مطلبی مشخص، به سکون تنال نیاز پیدا میشود - حتی در مدرن‌ترین انواع موسیقی -، در حالیکه در مواردی دیگر باید تنالیتیه دگرگون و نوشود، یا اصلاً تنالیتیه‌ای در کار نباشد. اینها هم به حساسیت آفریننده و مطلب مورد بیان بستگی دارد.

اینک ذیلاً نمونه هائی بدست میدهیم از سونات‌ها و سنفونی‌های بتهوون که بخوبی آرمونی او را مشخص و آشکار می‌سازند:

۱- آکوردها : در آغاز باید گفت که بتهوون نیز چون «شوبرت» و «شومان»، به راحتی از آکوردهای هفتم نمایان روی پدال تونیک استفاده میکنند.

(مثال ۵)

و بعضی اوقات در آثار او، تونیک در بخش فوقانی آکوردها، و «محسوس»

در جوار تونیک مشاهده میشود. (مثال ۶)

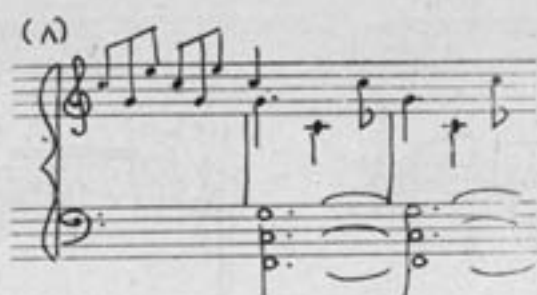

(در مورد آکوردهای نهم نمایان که قبل از بتهوون، موتسارت و پس از او شوبرت فراوان از آن بهره‌گیری کرده‌اند، نیاز به ارائه نمونه‌های فراوان نداریم) پدال‌هایی بشکل یک طرح ساده‌ی ملودیک در موسیقی بتهوون وجود دارد که با آنکه ساده‌ی می‌نمایند، چیزهای بیشتری از یک پدال ساده‌ی معمولی هستند. (مثال ۷) - در این مثال به نت لا که در بالای فاصله نهم یعنی سی بمل قرار گرفته است، توجه کنید!

در سنفونی روستائی (شماره ۶)، پدال مضاعف ذکر شده حالت «کادانس

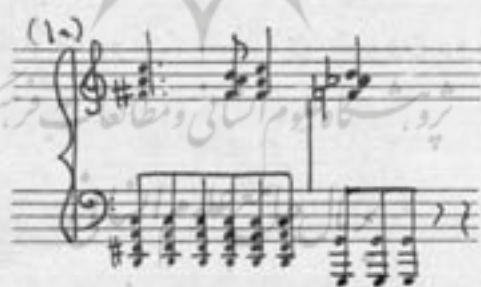
پلاگال، پیدا میکند (مثال ۸)

یکی از زیباترین آرمونی‌های کشف شده بوسیله‌ی بتهوون، - که خیلی‌ها را نیز خوش نمی‌آید و حتی گروهی آن را «اشتباه» میدانند - در اول فینال سنفونی ششم بکار رفته است: آکوری مشتمل بر دو فاصله‌ی پنجم که روی هم قرار گرفته است (مثال ۹)

هم چنین در آرمونی لطیف فینال سنفونی دوم یک آکور مستعار بوجود آمده که انسان را بیاد «شومان» می‌اندازد (مثال ۱۰)

بتهوون غالباً به حل‌های استثنائی از طریق آکورهای هفتم کاسته دست میبرد، فی‌المثل درسونات شماره‌ی ۲۷. (مثال ۱۱)

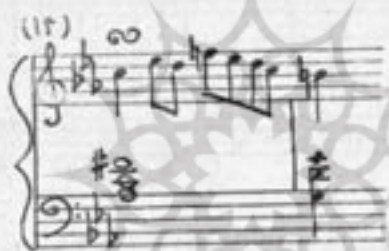

به دو نمونه‌ی دیگر از آلگرتوی سنفونی هفتم توجه کنید (مثال‌های ۱۲ و ۱۳)

(۱۲ و ۱۳)

۲ - آپاژیاتورها - بتهوون در این مورد مستقیماً از موتسارت تبعیت میکند. مانند آپاژیاتور فاصله‌ی سوم آکور تونیک بوسیله‌ی نیم پرده‌ی بالا رونده توأم بایک آپاژیاتور دیگر بفاصله‌ی نیم پرده اما پائین رونده. (مثال ۱۴)

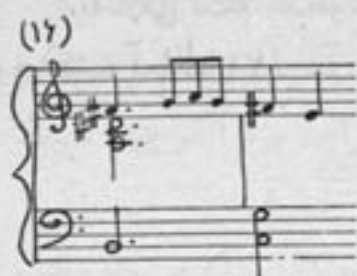

با آپاژیاتور هفتم کاسته قبلاً در موسیقی موتسارت آشنا شده‌ایم و اینک با همین نوع آپاژیاتور درسونات شماره ۵ بتهوون روبرو میشویم. (مثال ۱۵)

آپاژیاتورهای دیگری را نیز میتوان در موسیقی بتهوون پیدا کرد. فی‌المثل آپاژیاتور بوسیله‌ی نیم پرده‌ی بالا رونده و یا روی کادانس شکسته. و این منشاء آپاژیاتورهایی است که بعدها «واگنر» بکار برده است.

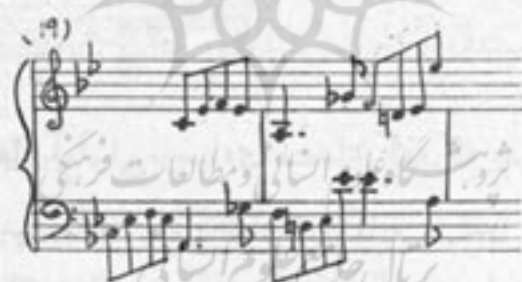
(مثال ۱۶ و ۱۷)

۳- سایر خصوصیات شیوهی نوشتن بتهوون : تلاقی نتها ،
از نقطه‌ی نظر جسارت در بوجود آوردن فواصل نامطبوعی که در آن زمان بگوش
مردم نا آشنا بوده و نسبتاً تازگی داشته است، بسیار جالب مینماید . (مثال ۱۸)

در «سونات وداع» آپازیا توری که بوسیله طرح خود تم تهیه شده در آنجا
که با علامت (X) مشخص شده باز هم جسورانه تر تکرار میشود . (مثال ۱۹)

در سونات شماره‌ی ۲۸- و در مقابل ما آنجا که علامت (X) آمده است-
تلاقی درجه‌ی دوم و محسوس روی تونیک بوسیله طرح تم منطبق پذیر میشود
(مثال ۲۰)

به تلاقی نت‌ها درسونات اپوس ۱۰۶، که شبیه تلاقی درمثال ۱۸ است،
توجه کنید (مثال ۲۱)

نمونه‌های زیر را هم ازسونات شماره‌ی ۱۴ و سونات در دودیزمینور بنقل
میاوریم (مثالهای ۲۲ و ۲۳)

درمورد هفتم‌های متوای بوسيله‌ی نت‌های گذر که در موسیقی باخ و موسیقی
پیش از او مشاهده میشود، زیاد گفتگو نمی‌کنیم. تنها لازم به یادآوری است
که «آکور هفتم نمایان متوالی» در یکی از کورال‌های باخ نیز وجود پیدا کرده
است. دو هفتم نمایان متوالی زیر درسونات شماره ۲۴ بتهوون، در نتیجه‌ی حل
استثنائی آکور ششم افزوده بدست آمده است. (مثال ۲۴)

۴ - مدولاسیون‌ها : تاکنون در باره‌ی وسایل عمده‌ی مد‌گردی در موسیقی بتهوون سخن گفتیم . ولی باید دانست که بکارگیری وسایل یاد شده شکل ثابتی ندارد و گونه‌گون است . بی‌فایده نخواهد بود اگر چند نمونه در مورد این گونه‌گونی بدست داده شود .
در کورال‌های باخ میتوان بارها به مدولاسیون‌هایی که بوسیله محسوس در پاس ایجاد شده است ، دست پیدا کرد . (مثال ۲۵)

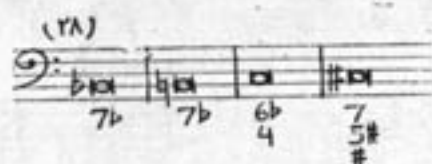
بتهوون برعکس، معکوس اول وهفتم نمایان را می‌آورد. (مثال ۲۶)

مدولاسیون بوسیله‌ی «کادانس شکسته» در سونات شماره‌ی ۳ انجام گرفته است. (مثال ۲۷)

مدولاسیون بوسیله‌ی حل استثنائی آکور هفتم نمایان و آکورهای هفتم کاسته و غیره نیز در همان سونات شماره‌ی ۳ آمده است (مثال ۲۸)

نمونه‌ی مدولاسیون از یک تنالیت به تنالیت دیگر از راه عبور مستقیم - و بدون آکور واسطه - را از فینال سونات شماره‌ی ۶، در زیر می‌آوریم (مثال ۲۹)

[تغییرات تنالیت در دولوپمان بخش اول سنفونی ششم نیز دیده می‌شود.]
 و اما مدولاسیون مترادف (آهارمونیک) نیز در هر جا که موقعیت ایجاب کرده، بکار برده شده است (مثال ۳۰)

مدولاسیون بوسیله‌ی ملودی هدایت‌کننده (خط ملودی) نیز در موسیقی بتهوون فراوان دیده می‌شود. اینگونه مدگردها تنها از چند نت بوجود نیامده، بلکه طرحی نسبتاً طولانی دارد. پیش از آن، در موسیقی هایدن هم از اینگونه مدولاسیون‌ها وجود داشته است (مثال ۳۱)

گاهی ملودی خود واجد مدولاسیون است (مثال ۳۲)

در مثال بالا، میزان اول در دو ماژور است و از میزان دوم به فامینور مدولاسیون میشود. در میزان پنجم دربارهٔ لا بمل، اطمینان چندانی از نقطه‌ی نظر تنالیته وجود ندارد و بلافاصله پس از آن، تنالیته، فا دیز مینور میشود. همین گونه در نمونه‌ی زیرین - که از سنفونی هفتم نقل میشود، از می ماژور به دو ماژور مدولاسیون انجام می‌پذیرد (مثال ۳۳)

مدولاسیون از راه تغییر ناگهانی در موسیقی بتهوون کاملاً حالتی مشخص دارد و به سبک اختصاصی او پیش می‌آید (مثال ۳۴)

گاه میان برهائی مانند آنچه در نمونهٔ زیر - از سونات، اپوس ۱۰۶ -

بچشم میخورد ، در مدولاسیون‌های بتهوون یافت میشود (مثال ۳۵)

در اینجا ، با آنکه روشن است که بررسی ما کافی و کامل نیست ، به بحث درباره مدولاسیون‌های بتهوون پایان میدهیم و در زیر دو نمونه دیگر از تدابیر خاص و نبوغ آمیز او را نقل میکنیم : (مثال‌های ۳۶ و ۳۷)

* ماخذ مقاله :

« رساله آرمونی »

تألیف : شارل کوکلن (Ch. Koechlin) گئی

پرتال جامع علوم انسانی